

24.04.2024

Dnr 1228/03.04.04.04.34/2023

Ärende	Besvär i ett ärende enligt jaktlagen
Ändringssökande	Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry
Sökande	██████████
Överklagat beslut	

Finlands viltcentral 4.10.2023, nummer 2023-1-000-31053-6

Finlands viltcentral (viltcentralen) har med de motiveringar och villkor som närmare framgår av beslutet beviljat sökanden dispens för jakt på två lodjur under giltighetstiden 1.12.2023–29.2.2024.

Enligt viltcentralens beslut är beslutets syfte att engagera lokalsamhället i genomförandet av förvaltningsplanen för lodjursstammen genom att reglera lodjursstammens tillväxthastighet genom årliga ändringar i beskattningsnivån utifrån stammens utveckling. Enligt beslutets motiveringar finns det ingen annan tillfredsställande lösning. En jakt på det angivna antalet lodjur skadar inte heller bibehållandet av en gynnsam bevarandestatus i den biogeografiska region som granskas (så kallad boreal biogeografisk region), vilken är den geografiska nivå, på vilken graden av gynnsam bevarandestatus för lodjur bedöms. I övervägandet har också beaktats det att fångsten inte medför risk för avsevärda negativa följder för den berörda regionala populationens struktur (se EU-domstolens förhandsavgörande, C-674/17). Dispensen som är begränsad till tid och antal har beviljats endast för selektiv och begränsad jakt som sker på områden där lodjursstammen är stark. Den jakt som har möjliggjorts förverkligar genomförandet av åtgärderna enligt förvaltningsplanen för lodjursstammen. I jakten ska iakttas vad som bestäms i jaktlagen och i föreskrifter som har utfärdats med stöd av den samt vad som fastställs i villkoren i detta beslut. Jakten sker således också i noggrant övervakade förhållanden.

Enligt beslutets motiveringar har den jakt som tillåtits tidigare år gjort lokalsamhällena delaktiga i kontrollerad vård av lodjursstammen. En kontinuerlig tillväxt av en lodjursstam som har en gynnsam bevarandestatus

skulle sannolikt på sikt leda till ökade skaderisker och konflikter på lokal nivå, vilket skulle leda till minskad social acceptans i samhället för lodjursstammen och minskat engagemang i genomförandet av förvaltningsplanen. Den tillåtna fångsten har också i övrigt hållit lokala konflikter mellan människor och lodjur på en låg nivå, vilket för sin del har bidragit till att upprätthålla en hög acceptans för lodjursstammen och en systematisk kontroll av lodjursstammen som grundar sig på förvaltningsplanen samt även övergripande genomförande av nationell politik kring stora rovdjur. Denna acceptans syns framför allt i form av få fall av tjuvjakt på lodjur. Ett adaptivt regleringssystem för kontroll över lodjursstammen säkerställer att lodjursstammens täthet inte ökar så snabbt att det skulle inverka skadligt på samlevnaden beträffande lodjur i lokalsamhället i ansökningsområdet. Med systematisk stamförvaltning har man också kunnat påverka lodjursstammens skygghet för människan och lokalsamfundens möjligheter att påverka samt över huvud taget påverka att människor på ett allmänt plan har ett i princip accepterat förhållningssätt till lodjur, trots att de också kan känna rädsla för lodjur.

Viltcentralen har som vetenskaplig bevisning bland annat hänvisat till de potentiella fördelar som jakt medför som det europeiska samfundet för forskare inom stora rovdjur LCIE (the Large Carnivore Initiative for Europe) har konstaterat i sin rapport som publicerades år 2008. Viltcentralen har ansett att förhandsavgörandet från unionens domstol (C-674/17) inte förutsätter vetenskaplig bevisning på nivån för varje enskilt dispensområde varje gång före beslutsfattandet, eftersom det skulle innebära onödig användning av begränsade forskningsresurser och till många delar också är omöjligt att genomföra i en i forskningshänseende liten omfattning, utan vetenskaplig bevisning och säkerhet kan uppnås genom forskning på allmän nivå, så länge den grundar sig på ändamålsenlig vetenskaplig bedömning av genomgångna vetenskapliga publikationer eller myndighetsrapporter.

Enligt tolkningsanvisningen till habitatdirektivet är det väsentligt att förvaltningsplanen kan fungera som en lämplig ram för beviljande av dispenser, vilket för sin del bidrar till att förenkla beviljandeförfarandena för varje enskild dispens. Den nationella förvaltningsplanen för lodjursstammen fastställdes år 2021. Det huvudsakliga syftet med Finlands förvaltningsplan för lodjursstammen är att bibehålla en gynnsam bevarandestatus för lodjursstammen. Med förvaltningsplanen strävar man efter att samordna behoven hos de människor som bor och arbetar i lodjursrevir och lodjursstammens skyddsbehov.

Fångst inom den fastställda övre gräns som tillåts genom jord- och skogsbruksministeriets förordning och genom fattade dispensbeslut i specifika fall med tidsmässig begränsning samt begränsning i fråga om antal och område äventyrar inte en gynnsam bevarandestatus för objektet för undantaget, det vill säga lodjuret. Fångsten medför inte risk för avsevärd negativ inverkan på populationernas struktur på nivån för landskapet eller dispensområdet. Jord- och skogsbruksministeriets förordning tillåter jakt på högst 320 lodjur utanför renskötselområdet. Finlands viltcentral beviljade dispenser för jakt på sammanlagt 300 individer.

Yrkanden i förvaltningsdomstolen

Viltcentralens beslut bör upphävas.

Besvären ska handläggas gemensamt med ändringsökandens övriga besvär i samma helhet och ärendena bör avgöras med ett beslut.

För handläggningen av ärendena bör påföras en gemensam rättegångsavgift. I andra hand bör påförda avgifter nedsättas till skäligt belopp.

Grunder

Att engagera lokalsamhället i genomförandet av förvaltningsplanen för lodjursstammen är inte ett sådant syfte som eftersträvas i habitatdirektivet, som inte kan uppnås med en annan tillfredsställande lösning. Det är inte heller frågan om selektiv och begränsad insamling av exemplar under strängt övervakade förhållanden. Viltcentralens uppgifter om dessa frågor grundar sig inte på tydliga och vetenskapliga uppgifter. Viltcentralen har inte, grundat på den mest tillförlitliga och relevanta vetenskapliga kunskapen eller tekniska rönen och mot bakgrund av omständigheterna i det specifika fallet, på ett tillräckligt sätt påvisat att det inte finns någon annan tillfredsställande lösning för att uppnå det eftersträlvade målet.

Habitatdirektivets egentliga syfte är inte att engagera lokalsamhället. Eventuella problem relaterade till att engagera lokalsamhället ska lösas på andra sätt som är hållbara och upprätthåller naturens mångfald. Dispens är den sista lösningen. Man har i fråga om andra djurarter hittat lösningar som engagerar lokalsamhället i genomförandet av stamvård utan dispenser och i synnerhet utan dispenser i den omfattning som viltcentralen nu framför. Om lodjur orsakar skador eller hotar tryggheten, möjliggör gällande lagstiftning jakt på sådana individer. I ärendet har inte framförts utredning över att lokalbefolkningen i allmänhet ställer sig negativt till förstärkning av lodjurstammen eller att jakten i området skulle anses nödvändig. Eftersom viltcentralen motiverar dispensererna med stamvårdande åtgärder för att engagera lokalsamhället, kan man sluta sig till att problemet i ärendet inte är de olägenheter som orsakas av lodjur, utan engageringen av lokalsamhället. Beslutet kan grunda sig på engageringen av lokalsamhället endast när det finns verkliga problem som kan påvisas vetenskapligt och precist.

Viltcentralen har inte i sina dispensbeslut klarlagt anledningen till att dispensen har beviljats i det specifika fallet. Viltcentralen har beviljat dispenser på grundval av ett beräknat antal lodjur och ansökningsområdets areal. Det framgår inte av besluten att elimineringen av individerna skulle ha en specifik påverkan eller att habitatdirektivets mål skulle uppnås specifikt genom jakt inom ansökningsområdet.

Dispensansökningarnas innehåll har inte i regel påverkat dispenserprövningen. Även detta tyder på att dispensererna inte har begränsats och selektivt inriktats på till exempel individer som orsakar skador eller fara.

Viltcentralen vet inte vilket av de i habitatdirektivet godtagbara målen som eftersträvas med dispenserna. Dispenser har beviljats utan något reellt mål som har med lodjuren att göra.

Handläggning och utredning av ärendet i förvaltningsdomstolen

Finlands viltcentral har avgett utlåtande och yrkat att det givna verkställighetsförbudet upphävs.

Sökanden har beretts tillfälle att avge förklaring. Förklaring har inte avgetts.

Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry har beretts tillfälle att avge bemötande. Bemötande har inte avgetts.

Anteckning

Förvaltningsdomstolen har på yrkande av ändringssökanden med sitt handläggningsbeslut 24.11.2023 avbrutit verkställigheten av Finlands viltcentralens beslut.

Detta ärende har avgjorts vid samma session som ärendena 1229/2023, 1230/2023, 1231/2023, 1232/2023 och 1233/2023.

Förvaltningsdomstolens avgörande

1. Förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om att ändringssökandens alla besvär över viltcentralens beslut ska avgöras med ett gemensamt beslut.
2. Finlands viltcentralens beslut om beviljande av dispens är lagstridigt. Med beaktande av att giltighetstiden för dispensen har gått ut förfaller vidare yttrande i ärendet.

Motivering

1. Handläggningsavgörande

Ärendet har avgjorts vid samma session som ärendena 1229/2023, 1230/2023, 1231/2023, 1232/2023 och 1233/2023. Med beaktande av att dispenserna har sökts av olika sökande, finns det ändå inte skäl att avgöra besvären med ett gemensamt beslut.

2. Huvudsaken

Tillämpade rättsregler

Habitatdirektivet

Enligt artikel 2.2 i rådets direktiv om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter 92/43/EEG (habitatdirektivet, nedan även livsmiljödirektivet) ska åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv syfta till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos livsmiljöer samt arter av vilda djur och växter av gemenskapsintresse. Enligt artikel 2.3 ska åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv ta hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag.

Enligt artikel 12.1 a i habitatdirektivet ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud mot att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur detta görs.

Enligt artikel 16.1 får medlemsstaterna göra undantag från bestämmelserna i artikel 12, om det inte finns någon annan lämplig lösning och undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde, av följande anledningar: (---)

e) För att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling och förvaring av vissa exemplar av de arter som finns förtecknade i bilaga 4 i en begränsad mängd som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna.

Lodjuret (*Lynx lynx*) är en i habitatdirektivets bilaga IV a nämnd djurart.

Jaktlagen

Enligt 37 § 3 momentet i jaktlagen är lodjur alltid fridlysta.

Enligt 41 § 1 momentet i jaktlagen kan Finlands viltcentral bevilja dispens från fredning enligt 37 § under de förutsättningar som anges i 41 a–41 c §.

Enligt 4 momentet i samma paragraf får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet om det förfarande som ska iakttas när dispens beviljas, om de villkor som ska ingå i dispensen, om anmälan om den bytesmängd som erhållits med stöd av dispens, om dispensens giltighetstid samt om bedömningen av förutsättningarna för dispens. Genom förordning av statsrådet får det även utfärdas bestämmelser om vid vilka tidpunkter dispens får beviljas från bestämmelserna om fredning i 37 §.

Enligt 5 momentet i samma paragraf kan den årliga bytesmängden vid jakt som sker med stöd av dispens och med stöd av en sådan regional kvot som avses i 41 a § 4 mom. begränsas. Genom förordning av jord- och

skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas bland annat om största tillåtna bytesmängder.

Enligt 41 a § 1 momentet i jaktlagen kan dispens enligt 41 § beviljas för att fånga eller döda bland annat lodjur, om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att bibehålla eller uppnå en gynnsam bevarandestatus inom artens naturliga utbredningsområde,

- 1) i syfte att bevara vilda djur eller växter,
- 2) i syfte att förebygga allvarlig skada på odlingar, boskapsuppfödning, skogsbruk, fiskerinäring, renhushållning, vattendrag eller annan egendom,
- 3) på grund av tvingande skäl med hänsyn till folkhälsan, den allmänna säkerheten eller något annat mycket viktigt allmänt intresse, inbegripet ekonomiska och sociala skäl, och om ett tillstånd till undantag medför synnerligen betydande nytta för miljön, eller
- 4) i forsknings-, utbildnings-, omplacerings- och utplanterings syfte eller för att förebygga djursjukdomar när det gäller arterna i fråga.

Enligt 3 momentet i samma paragraf kan dispens i fråga om lodjur även beviljas för att under strängt övervakade förhållanden, selektivt och begränsat fånga eller döda vissa djur.

Enligt regeringens proposition som gäller bland annat ändring av jaktlagen (RP 237/2010 rd s. 47) baserar sig formuleringen av 3 momentet i 41 a § i jaktlagen på artikel 16.1 e i habitatdirektivet.

EU-domstolens förhandsavgörande i målet C-674/17

Unionens domstol har angående en begäran om förhandsavgörande framställd av högsta förvaltningsdomstolen gällande stamvårdande jakt av varg konstaterat att artikel 16.1 i livsmiljödirektivet, i vilket det på ett klart och uttömmande sätt anges på vilka villkor medlemsstaterna får göra undantag från artiklarna 12–14 samt artikel 15 a och b i samma direktiv, utgör ett undantag från det skyddssystem som föreskrivs i direktivet, vilket ska tolkas restriktivt och den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att de nödvändiga förutsättningarna föreligger för varje undantag (punkt 30).

Artikel 16.1 e i livsmiljödirektivet utgör inte en allmän rättslig grund för att bevilja undantag från artikel 12.1 i nämnda direktiv. Om detta var fallet skulle nämligen de andra situationerna som anges i artikel 16.1 samma direktiv och det strikta skyddssystemet förlora sin ändamålsenliga verkan (punkt 36).

Unionens domstol har konstaterat att syftet med ett undantag som grundar sig på artikel 16.1 e i livsmiljödirektivet i princip inte får förväxlas med syftena med de undantag som grundas på artikel 16.1 a–d i detta direktiv, vilket innebär att den förstnämnda bestämmelsen kan utgöra grund för att anta ett undantag endast i de fall då de sistnämnda bestämmelserna inte är relevanta

(punkt 37). De undantag som beviljas med stöd av artikel 16.1 i nämnda direktiv får i vart fall inte sammantaget medföra verkningar som strider mot de mål som eftersträvas genom direktivet (punkt 38).

De mål som åberopas till stöd för ett undantag ska anges på ett klart, tydligt och underbyggt sätt i undantagsbeslutet. Ett undantag med stöd av artikel 16.1 i livsmiljödirektivet får nämligen endast beviljas i konkreta enskilda fall och för att uppfylla klart definierade krav och motsvara specifika situationer (punkt 41).

Unionens domstol har konstaterat att medlemsstaterna är enligt artikel 16.1 i livsmiljödirektivet skyldiga att lämna en noggrann och tillräcklig motivering beträffande avsaknaden av andra lämpliga lösningar som gör det möjligt att nå de mål som åberopas till stöd för det aktuella undantaget (punkt 49). Behöriga nationella myndigheter bör, i samband med beviljandet av undantag såsom de dispenser som är i fråga i det nationella målet, bland annat med hänsyn till de mest tillförlitliga och relevanta vetenskapliga och tekniska rönen och mot bakgrund av omständigheterna i det specifika fallet – fastställa att det inte finns någon annan lämplig lösning för att uppnå det eftersträvade målet med iakttagande av de förbud som uppställs i livsmiljödirektivet (punkt 51).

Unionens domstol har konstaterat att artikel 16.1 e i livsmiljödirektivet ska tolkas så, att den utgör hinder för att anta beslut om beviljande av undantag i form av dispenser för stamvårdande jakt i syfte att bekämpa tjuvjakt från förbudet att avsiktligt döda varg som föreskrivs i artikel 12.1 a, jämförd med punkt a i bilaga IV till nämnda direktiv, om det mål som eftersträvas med sådana undantag inte klart och tydligt har underbyggts och om den nationella myndigheten inte med hänsyn till rigorösa vetenskapliga uppgifter kan styrka att dessa undantag är ägnade att uppnå målet (punkt 80).

Kommissionens vägledning om strikt skydd för djurarter av gemenskapsintresse enligt habitatdirektivet 12.10.2021

Enligt Kommissionens vägledning beviljas undantag eftersom det finns ett särskilt problem eller situation som behöver bemötas. Undantag måste grunda sig på minst ett av alternativen som förtecknas i artikel 16.1 a, b, c, d och e. Särskilda undantag som inte motiveras av något av dessa skäl/alternativ motsäger både andan i och syftet med habitatdirektivet och formuleringen i artikel 16.

När ett undantag beviljas måste det mål som eftersträvas klart och tydligt underbyggas och den nationella myndigheten måste, med hänsyn till rigorösa vetenskapliga uppgifter, styrka att undantagen är ägnade att uppnå det målet, motivera valet av en anledning/möjlighet enligt artikel 16.1 a–e och verifiera att de specifika villkoren är uppfyllda. I guiden hänvisas gällande artikel 16.1 e till förhandsavgörandet av unionens domstol i målet C-674/17.

I motsats till bestämmelserna i artikel 16.1 a–d specificeras inte i artikel 16.1 e något mål som ska eftersträvas när det här undantaget används. Trots detta måste ett mål fortfarande anges och vara fullständigt motiverat när artikel 16.1

e används. Målet måste också stämma överens med de övergripande målen i direktivet.

Vägledningen är inte juridiskt bindande men kan tas i beaktande som utredning i ärendet.

Utredningen i ärendet

Dispensansökan

Sökanden har ansökt om dispens för jakt på sex lodjur på Lappfjärdsnejdens jaktvårdsförenings verksamhetsområde omfattande en jaktareal om ca 613 kvadratkilometer. Dispensansökan har grundat sig på att observationerna och antalet lodjur har ökat under de senaste åren, delvis på grund av utebliven jakt under jaktåret 2022/23. Småvilt som harar och rådjur lider mest av det ökande antalet lodjur men även vitsvanshjortarna drabbas. Det finns ingen annan åtgärd än jakt för att bromsa tillväxten av den täta stammen.

Förvaltningsplan för lodjursstammen i Finland, 2021

Huvudmålet för förvaltningsplanen för lodjursstammen i Finland (Jord- och skogsbruksministeriets publikationer 2021:23) är att bibehålla en gynnsam bevarandestatus för lodjursstammen i Finland. Förvaltningsplanens syfte är att samordna behoven hos de människor som bor och arbetar i lodjursrevir och lodjursstammens skyddsbehov. Åtgärderna i förvaltningsplanen, det vill säga 1) fördjupade kunskaper om lodjursstammen, 2) stamvårdande åtgärder och 3) acceptans för lodjuret och lodjursförvaltningen, stödjer målet, det vill säga bibehållandet av en gynnsam bevarandestatus.

Enligt förvaltningsplanen har lodjur aldrig jagats i syfte att bekämpa tjuvjakt, eftersom lodjuret är uppskattat som vilt djur och orsakar obetydliga skador, med undantag av renskötselområdet. Jakten på lodjur bygger på mål som gäller förvaltningen av stammen, såsom på målet att åtgärda koncentrationer och begränsa stammens tillväxt när undersökningar visar att stammen växer.

Enligt förvaltningsplanen eftersträvas med stamvårdande jakt flera i förvaltningsplanen nämnda fördelar, då trycket från lodjursstammen minskar och ekologiska, ekonomiska och sociala faktorer beaktas likvärdigt inom både måluppställningen och verksamheten. Perspektiven är beroende av varandra och därför måste deras effekter också betraktas som en helhet. Med stamvårdande jakt eftersträvas också en stabilisering av stammens nivå genom att justera beskattningsnivån efter stammens utveckling. (---) Hållbar stamvårdande jakt som idkas på bred bas i hela övriga Finland (utanför renskötselområdet) utgör en central faktor för att den lokala lodjursstammen ska accepteras bättre och för utveckling av lokalt ägarskap.

Rättslig bedömning

I ärendet bör avgöras om det har funnits i Europeiska unionens lagstiftning och jaktlagen avsedda förutsättningar för beviljande av i beslutet avsedd dispens för jakt av lodjur på så kallad stamvårdande grund.

Lodjuret är en i habitatdirektivets bilaga IV a nämnd djurart som kräver strikt skydd. Det är i utgångsläget förbjudet att fånga eller döda sådana djur. Det är möjligt att avvika från strikt skydd av arten på de grunder som är föreskrivna i habitatdirektivet och jaktlagen.

Artikel 16.1 e i habitatdirektivet har implementerats nationellt genom 41 a § 3 momentet i jaktlagen. Lagrummet bör tolkas i överstämelse med artikel 16 i habitatdirektivet och rättspraxis från unionens domstol gällande artikeln. Detta betyder bland annat att de i habitatdirektivet föreskrivna förutsättningarna för dispens också gäller dispens som beviljas med stöd av 41 a § 3 momentet i jaktlagen trots att det i momentet inte hänvisas till dem. Alla i habitatdirektivet föreskrivna förutsättningar för beviljande av dispens måste således uppfyllas för att i jaktlagen avsedd dispens att döda lodjur kan beviljas.

Stamvårdande jakt av en i habitatdirektivet strikt skyddad art kan i sig inte utgöra ett sådant godtagbart syfte som artikel 16.1 e i habitatdirektivet och därigenom även tillämpningen av 41 a § 3 momentet i jaktlagen förutsätter, om man inte med jakten samtidigt eftersträvar ett godtagbart mål som hänför sig till artikel 16.1 e i habitatdirektivet. Den omständigheten att jakten i praktiken inte skulle ha negativ inverkan på lodjurets bevarandestatus saknar betydelse i detta hänseende. Jakt i stamvårdande syfte som tillåts med stöd av dispens kan emellertid i sig vara ett sätt att uppnå ett enligt habitatdirektivet godtagbart syfte.

Enligt Kommissionens vägledning om strikt skydd för djurarter av gemenskapsintresse enligt habitatdirektivet kan undantag beviljas om det finns ett särskilt problem eller situation som behöver bemötas. EU-domstolen har i sin dom i målet C-674/17 konstaterat bland annat att det mål som åberopas till stöd för undantaget ska anges på ett klart och tydligt sätt i undantagsbeslutet och i beslutet ska med rigorösa vetenskapliga uppgifter styrkas att undantaget är ägnat att uppnå målet. De mål som åberopas till stöd för ett undantag enligt artikel 16.1 e i habitatdirektivet ska anges på ett klart, tydligt och underbyggt sätt i undantagsbeslutet.

Förvaltningsdomstolen anser att till den del som viltcentralen har angett att beslutet strävar till att engagera lokalsamhället i genomförandet av förvaltningsplanen har ingen utredning framställts om huruvida lodjursstammens tillväxt har framkallat sådana problem inom ansökningsområdet som behöver bemötas. Man har inte heller i dispensansökan angett ett sådant problem eller ett sådant mål med ansökan som har framställts i beslutet.

Förvaltningsdomstolen konstaterar att enbart det i beslutet framställda antagandet om att en kontinuerlig tillväxt av en lodjursstam skulle leda till

ökade negativa attityder mot skydd av lodjur inte påvisar att det finns ett särskilt lokalt problem som behöver bemötas. I förvaltningsplanen för lodjursstammen i Finland, som hänvisats till i beslutets motiveringar, har inte behandlats stamvård av lodjur inom ansökningsområdet. Endast ett genomförande av de allmänna målsättningarna i den nationella förvaltningsplanen eller stamvårdande jakt som sådan är inte en tillräcklig grund för beviljande av dispens.

Liksom ovan har konstaterats, bör samtliga förutsättningar för beviljande av dispens uppfyllas för att dispens att döda lodjur ska kunna beviljas. Eftersom dispensen i ifrågasvarande fall inte uppfyller habitatdirektivets förutsättningar beträffande ett godtagbart mål för beviljande av dispens, borde dispensen inte ha beviljats med stöd av 41 a § 3 momentet i jaktlagen, som motsvaras av artikel 16.1 e i habitatdirektivet. Eftersom habitatdirektivets förutsättningar beträffande ett godtagbart mål för beviljande av dispens inte har uppfyllts, finns det inte skäl att ta ställning till om de övriga kriterierna för dispens har uppfyllts.

Det överklagade beslutet är följaktligen lagstridigt och borde upphävas. Eftersom giltighetstiden för dispensen har gått ut förfaller vidare yttrande i ärendet.

Övriga tillämpade rättsregler

HFD 2023:100, HFD 2023:99 och HFD 2022:48

Överklagande

Ändring i detta beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärсанvisning finns bifogad som bilaga HallR (01.20).

Förvaltningsdomstolens sammansättning

Ärendet har avgjorts av förvaltningsrättsdomarna Martina Nyman, Jani Ruotsalainen och Laura Portin. Ärendet har föredragits av Jani Ruotsalainen.

Detta beslut är elektroniskt verifierat i förvaltningsdomstolens ärendehanteringssystem.

Distribution

Beslut utan avgift Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry, vanlig elektronisk delgivning

Avskrift utan avgift Finlands viltcentral
[REDACTED], vanlig delgivning per brev
Lappfjärdsnejdens jaktvårdsförening
Polisinrättningen i Österbotten
Västra Finlands sjöbevakningssektion
Naturresursinstitutet
Forststyrelsen

Domstolens kontaktuppgifter

Vasa förvaltningsdomstol
Korsholmsplanaden 43, 4 vån. (PB 204), 65101 Vasa
E-post: vaasa.hao@oikeus.fi
Telefonnummer: 029 56 42780

Förvaltnings- och specialdomstolarnas e-tjänst:
<https://asiointi.oikeus.fi/sv/hallintotuomioistuimet#/>

Uppgifter gällande behandlingen av personuppgifter och dataskydd finns tillgängliga på: <https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/sv/>